

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м. — 7 л.
За странство „ „ — 14 л.
Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ, НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ

Най-малъ понедѣлникъ, сряда и п

Единъ автентиченъ документъ на ромънско безправие. — Положението на
нощъ ромънски режимъ. — Положението въ Русия. — Н. В. Царя за България

ОБЯВЛЕНИЯ:

На IV стр. 16 ст. на кв. см

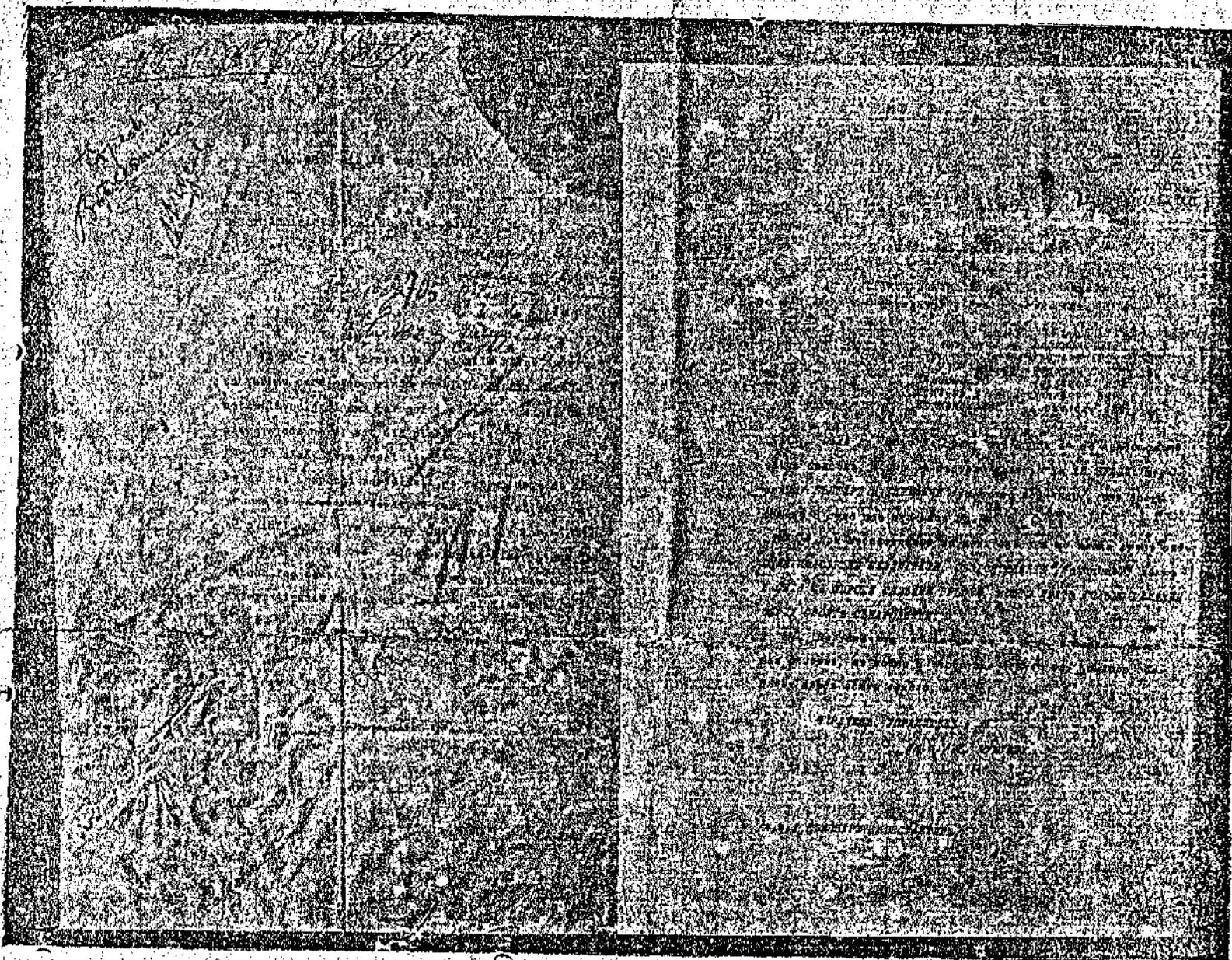
Адресъ:
Дирекция на в.
градъ

Варна

Градската библиотека

251

Горитъ въ Добруджа
въ Италиянската камара, и др

П. Тодоровъ.

Единъ автентиченъ документъ на ромънско безправие.

Не веднажъ Яшкото правителство се опита да отблъсне, като неистински, протеститъ на българското правителство и народа за отвлѣченихъ въ Молдова българо-заложенци. Това то правеше, сврѣто съ истината, отъ единственото желание да укрепи единъ безправенъ актъ, който възбуждале притязане себе си правото и морала. Защото, колкото и да останаха въ тая свѣтвна война мъртва буква межъ дународнитъ договори, все пакъ известни постановления, основани на общеприетия моралъ, запази своята сила. А нѣма по-голяма неправда, по-крещящо незаконно отъ това да се посѣга на свѣдѣнитъ права на мирното население въ воюващитъ държави и то само за това, защото то е отъ чужда националност. Подобни изключения се допускатъ само, като репресивни, а не и като самостоятелни мѣрва.

Имаме ли нужда да доказваме неоспоримитъ истини? Не бѣха ли достатъчни въ това отношение въраваитъ слъзи на десетки хилядитъ свѣдѣтели на отвлѣченихъ, които вече година и половина сж лишени отъ най-далечната утѣха да научатъ нѣщо за съдбата на своитъ бащи, братя, синове, дѣщери и жени, заточени въ Молдовскитъ плѣнически дѣна? Най-сѣга, че мистидото, което се написа по вюртъ, отиде само, за да очерни фигурата на ромънското безправно управление и да представи на свѣ-

та неговата тъмна физиономия, която ние тѣ добръ познаваме. За ромънскитъ управници писанитъ закони сж сапунени мѣхури; тѣ сж готови да ги поизватъ въско, когато това имъ е угодно. Законъ и право не сжществуватъ и не сжществуватъ за ромънската олигархия; тѣ даже най-малко не се бойтъ отъ общественото мнѣние на народнитъ маси, които държи въ робско подчинение. И за това страшно звучатъ на слухъ обещанията на Яшкото правителство за въвеждането правовъ редъ въ бъдещето управление. Ромънски ще добие своето прѣустройство не съ обещания, а съ радикалното уничтожение на покварената ромънска олигархия, която днесъ само защото е въ изгнание, нѣе сладки тиради за новъ животъ въ отечеството си.

Документа, който поднасяме на нашитъ читатели, говори само за себе си; коментаритъ сж излишни. Единствената спасителна сламка, о която още продължава да се държи здраво Яшкото правителство, е въпросътъ за поданството на отвлѣченихъ. Моралътъ нищо не губи отъ тая проста формалностъ. Важното е, че отвлѣченихъ сж задигнати като българи; всѣщото друго е второстепенно. И, ако ний днъ сж издигаемъ законно, гласътъ си за тѣхъ, то е само за това, че тѣ сж отвлѣчени като българи. Тѣхния първи и последенъ грѣхъ е, че сж се родили българи. И макаръ да сж носили тѣ обитъ на машинското си отечество наравно съ роденитъ ромъни, тѣ бѣха поставени вътъ отъ законитъ и то въ момента, когато тѣхнитъ близки бѣха повнзани подъ ромънското национално знаме, за да отблгъ

кърпавата си данъ къмъ онай държава, която до последнитъ дни на своето сжществуване остана чужда на тѣхъ.

Ако на хуманния свѣтъ историята не веднажъ е давала правото да се напише въ вѣтрѣнитъ работи на държавитъ и да налага своя гласъ на протестъ противъ безправното третиране на тѣхнитъ собствени поданици, то тога право днесъ принадлежи намъ хиляди пати по-силно, защото въпросътъ се каже за братъ по кръвъ, за българи. Свѣтъкъ безразлично е, дали отвлѣченихъ сж отъ сѣверна или южна Добруджа.

И когато днесъ ние още известни търпѣния въ военното прѣговоритъ за освобождението на тѣя нещастници, ний не трѣбва да скриваме тежки си мисли до тогазъ, до като не добиемъ пълно удовлетворение. Народътъ иска, вика: немедленно освобождение на всички отвлѣчени въ плѣнъ българи, безъ разлика на поданство! Ишкитъ управници не се ли вслушатъ въ гласътъ на нахпѣлата ни отъ мзкушение душа поиска да поставатъ нѣкакви формални възражения, ний, народъ и правителство, трѣбва да засилемъ репресивитъ. Нашия свѣтъ разбира само отъ сила и юристъ. Сложете тежкия си ударъ, върху неговата глава и той ще прѣклони вратъ, както направи въ войната прѣдъ устрѣмътъ на родната ни армия.

Стѣ а толкова проклетия и слъзи отъ нещастнитъ семейства на десетки хилядитъ отвлѣчени българи! Съ позаления коварникъ нѣма защо да приказваме на неки зоти. Задъ правителството стои народъ и армия.

Положението на бойните фронтове.

Бюлетенът от Щаба на Действащата армия
за 26.XII 1917 г.

Македонски фронт. Западно от Витоля и възвоя на Черна, от време на време, по силна артилерийска стрелба. По останалия фронт умърена бойна дейност. Северно от Тахиското езеро прогонихме с огън едно английско разузнавателно отделение.

Добруджански фронт. Примирие.

Германски съобщения

Западен военен театър. Артилерийската дейност се обърна въобще на южно от Иверн, при Мювър и Маркоан. Разузнавателните нападения на французските отделения южно от Юмилурь бидоха осуетени чрез нашия огън и ржонантен бой. Заселения от няколко дена по източния бряг р. Мьоза огън отсабна.

Италиански фронт. Силно артилерийско действие, неприятелът предприе контра-атаки срещу Кол-Дел-Росо и срещу съседните към изток и запад височини бидоха осуетени с тежки за него загуби.

Д-ръ Ив Пенановъ

Горитъ въ Добруджа под ромънския режимъ

(Продължение от бр. 78).

7.

Само който познава ромънското чиновничество по горитъ и държавните имоти отъ Добруджа, може да схване доколко несправедливъ и потиснителски е билъ режима за експлоатация на горитъ. И най-скромниятъ горски стражаръ се е считалъ въ право да тормози населението. Държавата си послужилъ с единъ противополитическо законъ, за да отнеме на населението всѣко право върху горитъ и да се създаде едно значително горско богатство; чиновничеството пъкъ разполагало за своя полза, доколкото му било възможно, съ горските патримониумъ, когато държавата тъй лесно придоби. За чиновничеството и залъсването, както и съчетането на горитъ, еднакъв е било случай за лични облаги. За характеризирани на чиновничеството по горитъ, нека приведемъ мнѣнието за тѣхъ, изказано за единъ тѣхенъ събратъ, бившъ лѣсничей въ Добруджа: „Отъ 19 години, не правятъ нищо друго, а само опустошаватъ хубавитъ гори. Султане, императорски градини, на Добруджа. Отъ 1882 год. и до сега не сте засѣли нито едно дървце въ мѣстатъ, опрѣдѣлени за плантации въ Добруджанскитъ села, а въ замѣна сте унищожили и послѣдното трѣнче отъ горитъ залъсани мѣста. Не сте направяли нищо друго отъ когато сте въ Добруджа, освѣнъ да се повишавате единъ другъ, и всички заедно, като прѣсѣждате всѣмъ който разкрие нищожеството на всички ви, нехайството на едни, невѣжеството и злобата на други, качества прислѣщи на хората, лишени отъ всѣкавъ идеалъ.“

Но това не изчерпва още несправдливъ. Привнѣвало да се ползува отъ горитъ, като отъ своя собственост, населението, безъ да познава ромънскитъ горски законъ (Cod. Silvic), и безъ нѣкой да го запознае съ него, или пъкъ безъ здравиятъ разумъ да може самъ да му внуши кое е позволено и кое не, извършаваше масово дѣяния, които бѣха допустими при стария режимъ, но които новия законъ считаше за нарушения и прѣстѣпленни. А тъй многобройни бѣха тѣзи нарушения, и тъй строгъ законъ за горитъ, че населението отъ горските области се опропастваше и трѣбваше въ емиграцията да намери спасение. „Нека се развѣдва казва цитирания вече по горъ г. П. Григореску, защо емигрира населението почти само отъ горскитъ области, почти само отъ Ново-Силистренско, и ще се види че причината сѣ само горскитъ стражари и агенти, които въ всѣмъ бодили или шубръкъ виждатъ гора, така че тежатъ актоветъ и дѣлата за нарушения по пасението изъ горитъ“. Подъ тежестта на тѣзи горски дѣла се опропастваха цѣли села. А пъкъ населението въ повечето случаи е считало, добросъвестно, че може да се ползува не само съ правото да пасе добитѣка си изъ полето, но и да го пасе изъ горитъ, че дори и да сѣче дърва отъ тѣзи гори.

Възъ отъ загубитъ причинени на населението съ законното ий произволно съставяне на актове, то е страдало сѣщо и отъ прѣкалено голѣмитъ цѣни, опрѣдѣлени отначало за сѣчание дърва отъ горитъ, които дърва при стария режимъ населението сѣчеше даромъ. „Върху тоя прѣдметъ отъ първа необходимостъ въ какия животъ на всѣко стопанство, пише г. П. Григореску, върху дървата се туреха непоносими и повече отъ покровителствени такси. Прѣхода отъ по-раншната неограничена свобода на ползуване, къмъ новото ограничаване на сѣчането само въ три — четири нарчета гора отъ цѣлата околина, спорѣхъ както позволяваха горскитъ агенти, прѣхода отъ такава 80 ст. тинки (прѣзъ врѣмето на руската окупация сѣ били опрѣдѣлени сравнително малки такси, между които е и тази отъ 80 ст. Бел. пама д-ръ П. (на 10 лева за

кода съ прѣчки тоя прѣходъ бѣше тъй внезапенъ и неотказанъ че перото и сега отказва да го окачестви**). При тѣзи несправдливъ цѣни, населението намираше за по изгодно да си достави дървенъ материалъ отъ другаде, отколкото да купува отъ съседната нему гора. Готови за работа фасонирани дърва се продавали въ Галацъ по вѣзосо, отколкото неотсѣчени дърва отъ гората, въ Добруджа. Или пъкъ, което съ привыкитъ на чиновничеството, било твърдъ лесно, населението си доставяло дърва чрезъ тайно, и като такова още по опустошително и безразборно сѣчение на горитъ. Въ единъ официаленъ докладъ се установява наприимѣръ, че 80% отъ дървения материалъ, който се гори въ Хърсово е краденъ, а само 20% е сѣченъ съ разрѣшение и слѣдъ заплащане на законнитъ такси. Като цитира тоя докладъ, г. Григореску изказва убѣждение, че това е случилъ въ цѣла Добруджа. Така че режима на високитъ такси въистото да запази горитъ отъ изсичане, довелъ е напротивъ до едно и като такова още по-вѣрно, изсичане на горското богатство на областта.

Ако ромънската власт бѣше проваряла една разумна политика по отношение на горитъ, ако тя не се ограничаваше само да си ги присвои съ цѣлъ да ги пожертвува за ромънискитъ нужди на Добруджа, ако прѣдпретното залъсване ставаше съ грижа за израсходванитъ суми, то горитъ щѣха да бѣдѣтъ въ друго положение. Но даме и държавни лѣсничей признаватъ че не е направено никакво подобрене или увеличаване на горитъ, а напротивъ, че положението е значително влошено въ сравнение съ онова което е било намѣрено слѣдъ 1878 г., при все че значителни парични срѣдства сѣ били прѣдвиджани за тази цѣлъ.

Като споменава за редъ опустошения на голѣми горски богатства, станали въ различни страни, автора на единъ официаленъ докладъ върху залъсването въ Добруджа пише слѣдитъ редове: „Подобни опустошения сѣ извършвали и въ Добруджа, защото сега се работи на 26 години отъ когато а владѣемъ, съ разпрѣдѣление то на земи отъ 1886-1895 г., и 1903-1906 година, горското богатство, намѣрено отъ насъ при апоксирането на Добруджа, се намалило поне съ 40,000 хектара. Нѣщо повече, даже и въ самитъ мѣстности Мурфаларъ, Комарово, Саракьолъ, Карамеръ, гдѣто сега се работи за залъсване, което струва надъ 400 лева за всѣкъ хектаръ, прѣди 15-20 години се намираха горички отъ джбъ, бръстъ, габъръ и др. прѣснати на групи изъ нивитъ на населението, граничащи съ сегашнитъ участъци за залъсване, и които горички, съ пазане и съ малки попълвания, бѣха се прѣвърнали въ сѣчински гори, ако да не бѣха влѣзли въ земитъ отнѣрени на селанитъ.“ Другъ единъ лѣсничей, цитирания вече нѣколко пати г. Григореску, резюмира по слѣдитъ начинъ редъ свои статии върху горитъ отъ Добруджа: „Установихме, че по отношение на горитъ, въ Добруджа сѣ прилага все сѣщата стара система, наследена отъ нашитъ прѣдшественници, бившитъ господари на провинцията; че не е направено никакво подобрене въ разстояние на 14 год. и заключихме, че лѣсничейтъ бѣгатъ като попарени отъ какъто и да е горски въпросъ въ Добруджа. Доказателство за това? Варварския режимъ, на който сѣ подложени горитъ, които изцѣло сѣ експлоатиратъ и насатъ, отсъствието на какъто и да било разпорѣба за управление на общинскитъ гори, и невъзможността да се направи нѣкакво залъсване на земитъ, дадени отъ законодателя съ тази цѣлъ на селскитъ общини. Обзалагаме се, че въ цѣлото Министерството на държавнитъ имоти не ще се намери нито една бумага, която да посочва поне сѣмъштително на подобни гори, а камо ли да се намери нѣкакво разпорѣждане за тѣхъ по отношение. И при все това има повече 30,000 ха. земя, отсѣпана на общинитъ за залъсване, отъ които поне половината — гора или мешеликъ, сѣ унищожени прѣзъ ромънско врѣме поради отсъствието на всѣкавъ надзоръ***). Слѣдитъ авторъ, въ една статия, помѣстена въ вѣстникъ „Constanța“ брой 50 отъ 6 декември 1892 г. достига до заключението, че отъ прѣсѣдението на Добруджа къмъ Ромъния не е направена абсолютно никаква промѣна въ начина на експлоатация на горитъ, освѣнъ че сѣ промѣнили продажнитъ цѣни на материала, като ту се покачватъ, ту спадатъ; отъ сѣмъштителнитъ 100,000 ха. гора, не е амалиранъ нито единъ хект.; не сѣ взети никакви мѣрки за управлението на 10,000 ха. общински гори; а сѣ изоставени на пълнитъ произволъ на общинскитъ служаци; не сѣ залъсани нито 10 ха отъ прѣдвиджанитъ за залъсване отъ общинитъ 20000 хектара“. Другъ единъ бившъ лѣсничей въ Добруджа пише слѣдното за начина на експлоатация на горитъ: „До 1887 г. сѣ създаваше една съвършено първобитна и злоупотребителна система на сѣчение, която изглежда да е имала само едно удобство, — да задоволява почти добри интереси на консумацията по отношение на количеството, и по отношение на използването на материала чрезъ свободното сѣчане и по изборъ; неудобствата и сѣ: че въ повечето гори се изгубиха цѣнитъ есенции, увеличаване се безпорядѣкъ въ възраститъ, често се образуваха изъ горитъ прѣзидици и орѣдѣвания, бѣлитъ есенции нападнаха по нѣждѣ, държавата изгуби твърдъ много парично съ опрѣдѣлене цѣната по-брой на вършитната добитѣкъ; и като вънѣтъ надъ всѣмъ, не се направи нищо за подобрене и възраз-

дане на горитъ“. Малко по долу, сѣмъштитъ авторъ прибавя, че отъ 1887 г. до сега (брошурата е отъ 1893 г. стр. 29 и 33).

1893 г., прилаганата въ Добруджа система на експлоатация на горитъ не отговаря нито на интереситъ на държавата, нито на тѣзи на консуматоритъ“.

(Слѣдва).

* T. N. Teodorescu. Împădurirea plantațiilor comunale și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea

Изъ чужбина

(В. Т. А. и радиотелеграфа).

Положението въ Русия.

Петроградъ. Петроградската телеграфна агенция. Руското правителство уведомява всички заинтересувани, особено чуждитъ банки, че тѣзи отъ дипломатическитъ и консулски прѣдставители, които не сѣ подчинили на властта на правителството на народнитъ комисари, сѣ уволнени. Слѣдователно банцитъ сѣ показватъ да не поставятъ суми на разположение на тѣзи лица или да имъ отариватъ кредитъ. Всички поети отъ тѣхъ задължения ще сѣ считатъ отъ правителството за невалидни.

Петроградъ. Едно отделение на Корнилова, състоящо се отъ единъ полкъ и нѣколко дружини на сѣвѣръта, всичко 6000 души съ 200 картечници, е било напълно разбито и прѣслѣждано на 100 версти въ Харьковската губерния отъ моряци на Балтийската и черноморската флота, както и на полския легионъ. Нашитъ загуби сѣ 19 души и 92 ранени.

Петроградъ. Между комисията на народнитъ комисари и централнитъ комисари на лѣвитъ революционери сѣ дойде до съгласие за образуване коалиционно правителство. Лѣвитъ революционери задържатъ 7 мѣста. Конференцията на селскитъ народни прѣдставители изпрати 15 делегати въ Киевъ, които да изравнятъ конфликта между Украинската Рада и сѣвѣта на народнитъ комисари. Централната комисия на лѣвитъ революционери изпрати сѣщо делегати. Обсадата надъ Москва е спрѣна.

Петроградъ. Съобщение на агенцията Райтеръ. Въ рѣчта си, която произнесе въ петѣкъ, Троцки, говорейки за „американското съзаклание“, каза между другото: нека прѣдставителитъ на всичкитъ чужди сили знаятъ, че ний не ще оставимъ да бѣдемъ тъпкани. Ний вече имаме случай, въ аферата съ Чичеринъ и Петровъ, да изкажемъ на английския посланикъ, че нашето революционно достоинство е надъ всичко. Трѣбва да покажемъ на нашитъ приятели, че не служимъ на англо-американската буржоазия. Когато дипломатитъ сѣ мѣсатъ въ нашитъ работи, тѣ прѣдставятъ да бѣдѣтъ дипломати и ставатъ частни лица, спрѣмо които тѣжката рѣка на революцията никакъ не ще бѣде снисходителна.

Петроградъ. Петроградската телеграфна агенция. Въ съзакланието на Каледина сѣ замѣсени много сѣверо-американски поданици. Възползуващи отъ влакъ на червения кръстъ, прѣдначаченъ за юго-западния фронтъ, нѣколко американски офицери, както и рускитъ офицери Колпашниковъ и Тер-блански, се опитаха да изпратятъ за Донската област на разположение на Каледина, голѣмъ брой автомобили и много други прѣдмети. Колпашниковъ и съучастникитъ му бидоха арестувани. Видоха конфискувани и книжа отъ особено значение. Намѣрена е една телеграма до полковникъ Андерсенъ, началникъ на мѣсията на червения кръстъ за Ромъния, съ която се патоварѣа чрезъ американския посланикъ, да плати за Ромъния на полковникъ Колпашниковъ 100,000 рубли за изпращането на този влакъ, както и едно писмо на Колпашниковъ, съ което се съобщава, че 35 вагони сѣ готови да заминатъ.

Н. В. Царѣтъ за Вѣлгария.

Вяна. „Нойе Фрайе Пресе“ обнародва думитъ, казани отъ Негово Величество Царя на Вѣлгаритъ прѣдъ будапешенския професоръ Шраусъ. Царѣтъ е константиралъ, че военнитъ, материалнитъ и моралнитъ сили на централния съюзъ сѣ днесъ, прѣзъ четвъртата зима, по-непожатни, отъ когато и да било. Ако народитъ отъ неприятелскитъ страни бѣха достатъчно уведомени, казалъ царъ Фердинандъ, идеята за всеобщъ миръ, която се таи отъ дълго врѣме у народитъ отъ Съюзанството, би се засилила още повече. Положението въ Вѣлгария, както отъ

** P. Grigorescu цит. слѣд. стр. 23—24.

*** P. Grigorescu. Цит. слѣд. стр. 52.

*) P. Grigorescu. Pădurile Dobrogei. (Сборъ отъ статии печатани въ вѣстникъ Constanța).

военна, тъй и отъ материална и морална гледна точка, е извънредно благоприятно. България се нахвърля въ войната, за да осъществи най-важната точка отъ програмата на Съглашението, която цѣли освобождението на народитѣ. Царятъ е спомнилъ за Балканската война, която тежеше най-много върху България и прибавилъ: „Въ настоящата война България прояви, за кого е проливала кръвта си прѣвъ прѣдшествующитѣ войни. Ако е въпросъ за демокрация, България се намира въ щастливото положение да се приближава до държавното съвършенство, за което Съглашението претендира да се бори. Никой народъ не е по демократиченъ отъ българския, никоя конституция не отговаря тъй на демократическия духъ, както българската.“

Прѣдседателят на Народното събрание за мирътъ.

Вина. „Нойсът Вилхелмъ Таублатъ“ обнародва думитѣ, казани отъ прѣдседателя на българското народно събрание, г. Вачевъ: „Мирътъ върви бързо отъ изтокъ къмъ западъ. Наистина, съглашението се стрѣмъ да пропадне този миръ, но той ще си проеме пътъ. Нищо не ще може да го спрѣ.“

Турската делегация за мирнитѣ прѣговори.

Цариградъ. Валиевитъ везиръ Таалатъ нама биле назначенъ съ Султанско ираде за прѣвъ делегатъ по воденото прѣговоритѣ за мира.

Буря въ Италианската камара.

Цюрихъ. Ожиданието заседание на италианската камара е било извънредно бурно. Разнитѣ партии защитили главнитѣ си гледища досѣга войната, което прѣдизвикало силни прѣрѣкани, които застрашавали да се разразятъ въ общъ бой. Социалистическиятъ депутатъ Ферри поискалъ да се накажатъ примѣрно Кадорна и всички други военни, както и министритѣ, които, чрезъ поведението си дали възможностъ на противника да нахлуе на италианска територия. Министъръ-прѣдседателятъ г. Орландо прѣдупрѣдилъ депутатитѣ за поставенитѣ отъ неприятеля прикми, яито цѣль, казалъ тъй, да се прѣдизвика вътрѣшното съскипане на италианския народъ. По този поводъ министъръ-прѣдседателятъ направилъ намекъ за думитѣ на графъ Чериниъ и ли заявилъ, че Италия ще прѣдпочете да се бие и даже да отстъпи частъ до Сицилия, отколкото да приеме старото положение.

Хинденбургъ поздравява войскитѣ за Коледа.

Верлинъ. Вѣстникитѣ обнародватъ слѣдния коледенъ поздравъ отъ Хинденбурга: „Въ 1917 г. Богъ благослови нашето оржие. Въ 1918 г. той изведе на добъръ край „нашето справедливо дѣло“. Обща главна квартира, 24 декемврий Хинденбургъ.“

Привѣтствия до Добруджанския Сборъ.

До прѣдседателя на Добруджанския Народенъ Сборъ въ Бабадагъ сж изпратени слѣднитѣ привѣтствени телеграми.

Въ първата половина на миналия вѣкъ патитѣ дѣди развѣха знамето на националистични борби на париградския сборъ въ 1870 годъ, въ който заседаваха прѣдставители отъ гр. Тулча и Прилѣпъ съ основа св. ексархия и се циментира националното единство на българитѣ отъ охридското езеро до устието на Дунава. Берлинския договоръ разпокъса българския народъ. Само политически националното единство, обаче остана непоколебимо половинъ вѣкъ. Слѣдъ това, благодарение обилно пролетата кръвъ Прилѣпъ и Тулча се прибраха подъ стражата на българската държава и съ туй се изпълиха завѣтитѣ на дѣдитѣ ни. Отъ възрѣждането прилѣпскитѣ граждани, готови на всички жертви еднотупно се присъединяватъ къмъ общото горещо и священо желание щото алатна Добруджа, майката на, старата ни държава, за винаги да остане свободна и обединена къмъ майка си.

гр. Прилѣпъ.

Прѣдседателъ: Раевъ.

Считамъ за свой най-приятенъ дългъ да ви явя въ прѣдседателю, че гражданитѣ на старопрѣстолиния Охридъ ме натовариха да Ви зявямъ и утѣра, че тѣ отъ сърдце и душа се присъединяватъ къмъ легитимното и горещо желание на еднокръвнитѣ ни братя добруджанци, щото и тѣхния златоносенъ край, ялката на българската държава, да остане на вѣчни врѣмена свободенъ и съединенъ общото българско отечество ура, да живѣе обединена България.

гр. Охридъ.

И. Кметъ: Гримчевъ.

Макаръ, че скърбя за отсъствието си, но като досегашенъ прѣдседателъ Добруджанското д-во Доволенъ, счетовъ за дългъ турбуларската околия да образувамъ мѣстни комитети, защото отъ тази околия заедно съ менъ изпитаха ромѣнския режимъ и дезертираха. Благопожелавамъ на конгреса благотворна работа, като не изпускатъ явъ прѣдвидъ, че цѣлото население е готово съ оръжие въ рака да поддрѣпи всѣка акция на комитета.

Карамерски кметъ Несторъ Колчевъ.

Касанлъойци, празнувайки годишницата на освобождението си отъ тираниата на човоиска Ромѣния, съскитатъ щастливи, че въ сѣкция денъ се открива и конгреса — първиятъ парламентъ — на свободнитѣ добруджанци.

Конгресиста! Спомнете си Оборище, първиятъ парламентъ на тракийци, гдѣдо народнитѣ избраници прогласиха священитѣ думи: „свобода или смъртъ!“

Да бждемъ достойни тѣхни послѣдователи: думитѣ да се послѣдватъ отъ дѣла.

да живѣе свободна Добруджа!

За празнуващото население.

Общински кметъ В. Трошевъ.

Николаевския Народенъ комитетъ най сърдечно поздравява Народния Конгресъ и му пожелава плодотворна дѣйностъ. Нева той високо заяви на свѣта, че добруджанското население еднотупно отстоява правото си на самоотвержение и че въ момента то няма друго желание отъ това да се обедини съ българския народъ.

За прѣдседателъ, Николаевския народенъ комитетъ Хр. С. Добревъ.

Прѣдайте на избраниитѣ отъ първия Народенъ добруджански сборъ моитѣ задушени привѣти и пожелания за к. чна работа. Да не щадатъ трудъ и споконствие, а въздухушени и пропити отъ идеала — запазване велика България, да проучатъ и правилино разрѣшатъ всички въпроси, досѣга добруджането на слава Добруджа.

Здраво и успѣшно работи.

гр. Каварна. Захариевъ.

За отвлѣченитѣ добруджанци.

До Министрѣ Прѣдседатели и Пълномощнитѣ министри на Германия, Австро-Унгария и Турция въ София сж отправени слѣднитѣ телеграми:

Тузменския народенъ комитетъ отъ свое име и отъ името на нещастнитѣ тузменски сѣмейства, на които ромѣнскитѣ власти по най-коваренъ начинъ изтрѣгнаха отъ тѣхъ и отвлѣкоха, като заложници и граждански плѣнници тѣхнитѣ бащи, майже, синове и братя въ брой 53 души. Ви молиме да настопите при водене на сегашнитѣ прѣговори съ Ромѣния да бждемъ тѣ освобождени и върнати незабавно по домоветѣ имъ.

Прѣдседателъ на комитета въ с. Тузла, Кюстенджанско Ю. Василевъ.
Бекр. касиеръ М. Варбановъ.
Членъ събѣтничъ Н. Владевъ.

Мѣстниятъ народенъ комитетъ въ с. Буджакъ, тузгуска околия отъ името на всички жители на селото Ви молиме да се застъпите при прѣговорите за примирие съ Ромѣния, най-енергично за хилядитѣ невинни добруджанци майже, жени и дѣца отвлѣчени прѣди една година отъ ромѣнскитѣ власти, като граждански плѣнници и заложници и гинатъ още въ непоносими мъчения, за да бждатъ освобождени и върнати по домоетѣ имъ чакъ по-скоро.

Прѣдседателъ С. Енчевъ.

Секретаръ Г. Енчевъ.

Двадесетъ и петъ невинни български добруджанци прѣди една година бѣха отвлѣчени отъ ромѣнскитѣ власти. Днесъ тѣ прѣкарватъ въ Молдова най-ужасна мизерия далечъ отъ бащинъ вѣтъ.

Апелираме къмъ Васъ, да се застъпите при прѣговоритѣ за примирие съ Ромѣния, да бждатъ повърнати незабавно по домоветѣ имъ.

Нека това искане бжде една отъ клаузитѣ за примиренето съ Ромѣния.

За населението, Мѣстниятъ народенъ комитетъ и Черк.учил. настоятелство въ с. Евасала, бабадагско

Прѣдседателъ Из. М. Илиевъ.

Секретаръ Иванъ Димитровъ.

Ние българи и татари, жители на с. Токсовъ кожелашко молиме застъпничеството Ви сега при водене прѣговоритѣ съ Ромѣния да бждатъ освобождени незабавно и върнати по домоветѣ имъ всички добруджанци, отвлѣчени прѣди една година отъ ромѣнскитѣ власти като заложници и граждански плѣнници. Стига толкова сълзи и тревоги на осиротѣлитѣ добруджански сѣмейства.

За население отъ 620 жители прѣдседателъ на Мѣстния народенъ комитетъ С. Петровъ.

Прѣдставителъ на татаритѣ Юмеръ Куртмола.

Общински кметъ В. Петровъ.

Отъ името на 220 души население на с. Тестемелъ, кожелашко, молиме Ви, застъпите се най-енергично при воденитѣ прѣговори съ Ромѣния, да се освободатъ отвлѣченитѣ добруджанци.

Прѣдседателъ на Народния Комитетъ Н. Ивановъ.

Днесъ при прѣговоритѣ за примирие съ Русия и Ромѣния, виша справедливостъ е да направите нужно то за незабавното освобождение на нашитѣ бащи и братя, вземани отъ ромѣнитѣ като заложници и граждански плѣнници.

Прѣдседателъ на Ески бабанския народенъ комитетъ Вѣлко Кокчевъ.

По случай заведенитѣ прѣговора за примирие съ Ромѣния искрено Ви замолваме да ходатайствувате прѣвъ Вашето правителство да се застъпите за незабавното повръщане по домоветѣ имъ отвлѣченитѣ отъ ромѣнскитѣ военни власти мирни добруджански жители: българи, турци и кѣнци.

За жителитѣ на село Потуръ.

Прѣдседателъ на Н. Комитетъ Н. П. Вадиновъ.

Горна-Чамуринскиятъ народенъ комитетъ, кожелашка околия, ведно съ всичкото население на брой 1496 души, учтиво Ви моля, да се застъпите най-енергично прѣвъ ромѣнското правителство при водене прѣговоритѣ за примирие, та още отъ сега да се освободятъ всичкитѣ добруджанци, които тѣй безправно и безчеловѣчно бѣха отвлѣчени, като заложници и граждански плѣнници отъ ромѣнскитѣ власти още прѣди една година.

Прѣдседателъ на народния комитетъ

Георги Георгиевъ.

При прѣговоритѣ за примирие, които се водятъ сега съ Ромѣния, молиме прѣдставителитѣ отъ Васъ правителство, да се застъпите енергично за освобождението и незабавното връщане по домоветѣ имъ всички добруджанци, отвлѣчени прѣди една година, като заложници и граждански плѣнници отъ ромѣнскитѣ власти.

За учил. настоятелство отъ с. Хасанларъ, маджиско, Прѣдседателъ Е. Соломановъ.

Раздѣляйки се на даруваната свобода, непрѣстанно ромѣнски сълзи за отвлѣченитѣ ни отъ ромѣнитѣ: бащи, майки братя и сестри!

Молиме въздѣйствие за възврѣщане на нашитѣ ни при домашнитѣ огнища!

За населението на с. Долнѣ-добрумиръ

Прѣдседателъ: Г. Галичковъ.

По-вече отъ година се измина, откако ромѣнскитѣ власти по най-зѣбренъ начинъ отвлѣкоха десетки хиляди добруджанци — майже, жени и дѣца, отъ които мнозина бѣха избити отъ осирепѣлитѣ войници, други излѣзха по пѣтицата и затворитѣ отъ майки, лишени, болести и гладъ, а останалитѣ живи бѣха откарани въ Молдовскитѣ плѣннически лагери, гдѣто, споредъ думитѣ на очевидци, избѣгали отъ тамъ, прѣкарватъ едно съсѣмъ мизерно съществуване. Въпрѣки многократнитѣ молби и протести на добруджанци, постигнатитѣ на правителствата отъ Четворния съюзъ и тия на дружеството „Червенъ Кръстъ“, ромѣнскитѣ власти съ нищо не облекчиха участието на тия нещастници, а ги оставиха да мратъ отъ гладъ, болести и лишения. Ето защо, когато вече доверчивата уметителка е разгрозена и моли за примирие и миръ, ний жителитѣ на с. Камберъ, околия Бабадагска, молиме Ваше Прѣвъходителство, да упражните всичкото си влияние прѣвъ Вашето правителство, за да бждатъ освобождени и върнати по домоветѣ имъ всички отвлѣчени добруджанци.

Прѣдседателъ на Камберския нар. комитетъ

Ю. Ивановъ.

Секретаръ Ив. Енчевъ.

Г-не Министре, ва да се тури по-скоро край на мъченическия животъ на нашитѣ майки и бащи, братя и сестри, отвлѣчени прѣди една година като заложници и граждански плѣнници отъ ромѣнскитѣ власти, моля застъпничеството Ви, Г-не М-ръ, прѣвъ почитаемото Ви правителство при прѣговоритѣ за примирие съ ромѣнитѣ да се иска незабавно освобождение на всички отвлѣчени добруджанци.

За населението въ с. Кавлий

(Слѣдва).

Кметъ Николовъ.

Хроника

За абонатитѣ на „Добруджа“

Умоляватъ се всички абонати, на които прѣдварително сж биле изпратени квитанции за абонамента на в. „Добруджа“ да побързатъ да внесатъ сумитѣ, като съ писмо ни съобщатъ №-ра на издадената квитанция.

Поради приключване сѣткитѣ за 1917 г., умоляватъ се всички абонати да издѣлжатъ абонамента си.

Администрацията:

За знание на населението. Когато отъ Бабадагската телеграфна станция се подаватъ телеграми за други градове въ царството, съ копие до нашия вѣстникъ, въ подаванитѣ телеграми да не се пише „копие въ Добруджа“ — Бабадагъ, а просто да се допсатъ въ редакцията копия отъ телеграмитѣ за хроникване, защото иначе тѣ се тѣлгуватъ, като отдѣлни телеграми. Копията се таксуватъ съ по 50 ст. само, които сж прѣдизначени за учрѣждения и лица, които живѣятъ въ градътъ, за видѣто се изпраща телеграмата.

Въ телеграмите, адресирани до Царският Особи, не се позволява копие, таква трябва подавателите сами да изпращат в редакциите на вестниците.

Телеграми, предназначени за столицата с копие до софийските вестници да се подават с „копие дирекцията печата“, която ги пръдава сами на редакциите за печатане.

Въ оригиналите не се позволяват зачерквания и поправки, без подписа на подаателя оговорка.

Редакцията.

Вечеринка въ с. Армутлии. На 15 того учителят въ с. Армутлии, с благосклонното участие на коменданта и учителите от с. с. Камберъ и Ванкьой дали литературно-музикално-танцовална вечеринка, която излъла отлично изпълнена. Отъ чистия приходъ 1100 лева, 400 лева щели да бъдат изпратени за фонда отъ войната, а останалата сума щела да бъде употребена за училищни нужди.

Църковно-училищното нестостоятелство благодари за щедро съдействие на Началника на 4 дивизия, на сан. поручикъ Гайдарски, на подпор. Стефановъ, на п. кмета Бачевъ, на учителите и на всички участващи въ кубаво изпълнената вечеринка.

Благодарностъ. Мѣстния народенъ добруджански съветъ счита за приятелъ дългъ да изкаже своята благодарностъ на всички г. д. и г. да, които взеха участие въ литературно-музикалната вечеръ, дадена на 17 того, по случай годишнината отъ освобождението на гр. Бабадагъ и повторена на 18 того.

Също благодари и на всички учрждения и лица, които съ готовност дадохъ съдействието си за уреждането ѝ.

Чистия приходъ 1896 лева постъпиха въ касата на комитета.

Отъ комитета.

Благодарствени привѣтствия. По случай празника на освобождението си, когато отпразднували бѣха жителятѣ отъ с. с. Башъ-кьой, Ени-кьой, Забилъ, Камберъ, Конгасъ, Николицелъ и Фрикапей съ поздравили телеграфически Н. В. Царя, Министръ, Прѣседателя, Главнокомандующия, Командующия 3 армия и първите си освободители 16, 35 и 36 п. полкове.

Освобождението на гр. Тулча. Тулчанци умишъ да чествуватъ великитѣ събития. Празникътъ на своето освобождение отъ румънско иго тѣ съ отпразднували тая година особено тържествено. Отправени съ бѣше привѣтствени телеграми до Н. В. Царя, Мръ Прѣседателя, главнокомандующия, командующия 3 армия, съкрушителя на Туркванската твърдина Генералъ Лейтенантъ Киселовъ, до началника на сборната дивизия и до командиритѣ на първите си освободители 53 п. и 4 коневъ полкове. За празника тулчанци съ получили маса поздравителни телеграми, а главнокомандующия Г. Генералъ-Лейтенантъ Жековъ е отговорилъ съ следнитѣ топли слова:

„Благодари за патриотичнитѣ привѣти на тулчанци до менъ и армията освободителка. Желанието на героитѣ и моето е, щото и най-сѣверния български градъ да бѣде включенъ въ прѣдѣлитѣ на обединена България“.

На парада въета на града г. Н. Стоевъ се е обзрналъ къмъ войницитѣ съ следнитѣ патриотични думи: Прѣди една година, бѣхъ щастливъ да посрѣдна отъ името на тулчанци, храбритѣ освободителни войски Днесъ съмъ щастливъ, че, въ вашето лице, мога да поздравя, отъ името на моите съграждани, отъ името на свободна и българска вече Тулча, цѣла български народъ, съ щастливото приключване на годината, отъ когато българското знаме се вѣе при първата крѣпостъ на българския родъ.

Посрѣщнахме Ви, както се посрѣща единъ братъ, не съ вѣщи и пѣсни, а съ открити прѣгрѣдки и най-големия даръ, който можамъ да Ви дамъ, е братската целувка, която положимъ на вѣнцонитѣ Ви чела, по които едва се бѣ смръзала крѣвта отъ ранитѣ за нашето освобождение.

Благодарностъ. На 15 того учителят отъ с. Гречи, съ участието на войници отъ 4 пионерна дружина, съ дали литературно музикална вечеринка, която излъла бѣхъ отлично изпълнена. Особено внимание направилъ фарситъ „Бориславъ на фронта“.

Училищното нестостоятелство благодари на всички участници и посетители, а особено на началника на гарнизона г. Подковникъ Рашевъ и коменданта г. капитанъ Ганевъ, който проявява особенни похвални грижи за просвѣтата и благосъстоянието на село Гречи.

Училищата въ Тулча. Въ гр. Тулча се открива народното първоначално училище и прогимназията до III класъ. За ученици се приематъ дѣца отъ всички народности, които съ свършили нѣкой класъ или отлъчение на румънскитѣ училища, а също така и такива, които сега сѣдватъ въ българскитѣ училища. Записването започва отъ 25 т. м., а за започването на занятията, ще се съобща допълнително.

Подъ печатъ съ и е скоро ще излъзатъ отъ библиотека Добруджа:

№ 3 Кюстенджанското прастанище отъ дръ Ив. Пеневъ.

и № 4 Етнографията на Добруджа отъ професоръ Рамански.

Издание на фонда „Добруджа“

Повърхнината и населенето на България. Споредъ току що излъзали № за октомври 1916 г., отъ Мѣсечнитѣ статистически извѣстия, издавани отъ Главната дирекция на статистиката, България е имала въ началото на 1917 год. повърхностъ 123,702 1/2 квадратни км. съ население: мъже 2,783,400 жени 2,694,500 всичко включително населението на отстъпената прѣзъ 1913 г. на Румъния, Добруджа (290,000 души) 5,477,900 Въмъ срѣдта на 1917 г. цѣлото население е възлизало на 5,517,700 души. Окупираниотъ отъ българскитѣ войски области въ началото на 1917 г. съ имали Македония 30,000 кв. км. съ 1,269,400 д. ж., Моравско, 24,257 кв. км. съ 1,229,100 д. ж., Добруджа (Ром.) 15,536 кв. км. съ 380,400 д. ж. и Драгската областъ 7,500 кв. км. съ 325,000 жители. Окупираниотъ области съ имали всичко: 77,293 кв. км. съ население 3,203,900 души.

Реформирана В. Н. Банка. Въ законопроекта на Министерството на финанситѣ за Народната банка се прѣдвѣжда увеличаване капитала на банката отъ 20 на 100 милиона лв. Прѣдвѣжда се кредитъ и други измѣненни, които ще дадатъ на банката характеръ на чисто емисионно държавно учрждение.

За отвлѣчениитѣ заложници отъ Добришко, Балчишко и Каварненско. Въ редакцията ни се яви лицето Стойко Илиевъ отъ с. Теке, балчишка околия, 30 годишенъ, земеделецъ, които на 21 того е избѣгалъ отъ Исмаилъ прѣзъ фронтната линия. Той е единъ отъ арестуваниотъ заложници българи въ Молдова. Всички отвлѣчени отъ румънскитѣ власти отъ Добришко, Балчишко и Каварненско, като заложници бѣше интернирани въ с. Кузупка (Молдова), гдѣто живѣли на свои срѣдства. Съ исклучение на Коста Узуновъ отъ гр. Каварна, всички бѣше живи. Интернираниотъ отъ силнострѣснитѣ села и всички отвлѣчени съ колатъ и добитѣктъ си имже бѣше настанили въ бурден и жиѣли, поради липса на срѣдства, много мизерно и голѣмъ процентъ отъ тѣхъ бѣше измрънли отъ румънскитѣ. Лицето ни описва положението въ Молдова съ черни краски; руситѣ бѣше цѣла господаря тамъ. За дисциплината на руската армия въ Весарабия, Илиевъ ни заяви, че тѣ е възлѣно компрометирана; изгнѣнѣта, бѣштвата и грабежитѣ станали най-обичаево нѣщо. Той ни съобща, че всички българи офицери въ румънската армия бѣше отстранени и интернирани. Научилъ, че само аптекара А. Василевъ отъ Балчикъ билъ на работа въ една апте въ Ямъ. Илиевъ снощи замина за селото си Текежа.

Илюстрирана притурка на в. „Добруджа“

По случай новата година ще излъзе специална новогодишна илюстрирана притурка на вѣстника, която ще се продава по 20 ст., а на настоятелитѣ се отстъпва по 15 ст. Посѣднитѣ ще уредятъ съ отдѣлни вѣдомости сѣтѣнтѣ си по притурката.

Администрацията.

За знание. По случай новата година вѣстникътъ ни, щѣа да излъзе на 2 януари 1918 г.

Илюстрация Свѣтлина Година 26

„Свѣтлина“ ствари подписка за 26 та година. По вѣстна кинемъ и отбрани описания отъ великата война; биографии и портрети на народни дѣйци и подналитѣ на бойното поле герои; монографии върху народни ни битѣ. Научни и белетристични трудове отъ талантливи писатели.

Задачата на Свѣтлина е културно-възпитателна.

Абонаментитѣ струватъ 15 лева годишно. Порѣчитѣ се адресиратъ до редакцията въ София, улица Прѣска 1 (при Черната джамия). Абонирването става и въ книжарницата на Ив. Касровъ, ул. Лего — София, както и въ всички пощенски станции.

Къмъ настоятелитѣ на в. Добруджа, Умоляватъ се г. г. настоятелитѣ, които иматъ останали екземплярѣ отъ броеве 4, 5, 6, 7, 8 и 9 отъ в. Добруджа да ги изпратятъ веднага въ администрацията.

Отъ администрацията.

Народо-спомогателенъ фондъ „Добруджа“.

Получиха се следнитѣ подписки:

с. Тръстеникъ (Тулчанско)

Георги Д. Поповъ 20 лв., Али Х. Ходжа 10 лв., Василъ Вудевъ 5 лв., Мехмедали Мирсезъ 10 лв., Деде Ахмедъ, Хасанъ А. Башевъ по 2 лв., Ибраимъ Юсеиновъ 3 лв., Али Ескероу 1 лв., Сали Мурадъ 5 лв., Мифтаръ Бакъ 2 лв., Халимъ Юсеинъ Елооу 5 лв., Салимъ Мустафовъ 2 лв., Ибраимъ Ю. Емишу 5 лв., Фидилъ Димовъ 1 лв., Колю Койчевъ 2 лв.

с. Ожурмаръ (Тулчанско)

Василъ Н. Георгиевъ, Велестъ Варлевъ по 100 лв., Бянтениръ Муртеза 2 лв., Исмаилъ Мустафа, Дженилъ Момбетъ, Бали Али, Махмудъ Османъ, Абдирежи Али.

Печатница на фонда „Добруджа“ — Вабадагъ.

Салиджанъ Мустафа, Мамбетъ Ислямъ по 5 лв., Муртаза Тѣлюмановъ 20 лв., Арифъ Омеръ 10 лв., Азизъ Абдураманъ Бекиръ 5 лв., Сийфула Мустафовъ 10 лв., Салимъ Аблекимъ Алиевъ, Нарие Риза Хасановъ, Камилъ Алиевъ Ибраими по 5 лв.

с. Балабанча (Тулчанско).

Валко Г. Стойковъ 30 лв., Хусеинъ Мехмедовъ 10 лв., Яковъ Мойсеевъ, Ахмедъ Исмаилъ Хаджа, Хасанъ Офлиевъ, Мехмедъ Юсеиновъ, Османъ Хрушиновъ, Ахмедъ Вийсаловъ и Иванъ Димитровъ по 5 лв.

с. Аквадънъ (Тулчанско)

Димитръ Стойковъ 20 лв., Риза Салиевъ 10 лв., Атанасъ Махоловъ, Хайри Ибадула, Хасанъ Мусаковъ, Сали Джемакавъ, Мехмедъ Алиевъ, Пургинъ Мустафовъ, Ибраимъ Кашировъ, Шакиръ Арифовъ, Бакиръ Юнузовъ, Хасанъ Мехмедовъ, Ежурла Фетовъ, Шабабъ Джемакавъ, Менали Ахмедовъ, Бекиръ Ахмедовъ и Юнузъ Шерифовъ по 5 лв., Зекерия Ахмедовъ, Акафъ Мейишовъ, Ахмедъ Ала Газиевъ, Юсуфъ Рашидовъ, Реджебъ Мехмедовъ, Юсеинъ Османовъ и Хасанъ Мимошевъ, Мехмедъ Алиевъ Ковачъ по 2 лв., Али Топалъ Исмаиловъ 50 ст., Исмаилъ Салиевъ 150 лв., Халимъ Алиевъ, Мустафа Фетовъ, Нидѣла Г. Маринова, Елена П. Касабова, Параскева Гроздева, Ангелина Орелова, Домна Григорова, Абди Кешевъ, Наматаръ Антиевъ, Весимъ Хасановъ, Еминъ М. Реджебовъ, Реджебъ Исмаиловъ, Еминъ Мехмедовъ и Ахмедъ Джетеовъ по 1 лв. и Халимъ Садаковъ 10 лв.

Всичко лв. . . 599.—

Отъ брой 59 лв. . . 77,585 10

А Всичко лв. . . 78,134 10

Добруджанци! Незабравяйте, че бѣда-щето на родината ни зависи отъ нашата мощна сплотеностъ.

Разписание на влаковетѣ и паракодитѣ.

влаковетѣ Браила — Букурещъ.

Тръгва отъ Браила въ 7 ч. и 34 м. сутр. Пристига въ Букурещъ 5 ч. 03 м. слѣдъ об. Тръгва отъ Браила въ 5 ч. и 56 м. вечерта. Пристига въ Букурещъ въ 1 ч. и 02 м. сл. об.

Тръгва отъ Букурещъ въ 7 ч. и 15 м. сутр. Пристига въ Браила въ 2 ч. и 06 м. сл. об.

Тръгва отъ Букурещъ въ 1 часа и 02 м. сл. об. Пристига въ Браила въ 8 часа веч.

Забѣлѣжка: Врѣмето се разбира източно европейско (Вѣлг. врѣме).

паракодитѣ Оршова — Браила.

Паракодитѣ пристигатъ въ Браила всѣки поне-дѣлникъ и четвъртъкъ 630 пр. пладий и отпѣтватъ пѣгоръ сѣщитѣ дни 830 пр. пладий.

салтъ Браила — Гечетъ.

Тръгва отъ Браила въ 7 и 9 ч. пр. пл. и 1 и 3 ч. сл. пл. Тръгва отъ Гечетъ въ 8, и 10 ч. пр. пл. и 2, и 4 ч. сл. пл.

Книжарница на фонда „Добруджа“

В А Б А Д А Г Ъ

Въ книжарницата се намиратъ за про-данъ въ ограничено количество екзем-плярѣ слѣдъ издания на ф. „Добруджа“:

№ 1. Историческитѣ права на България върху Добруджа отъ Милашъ Г. Марковъ. Цѣна 2 лева.

№ 2. Добруджа и нашето възраждане отъ О. Чилингировъ. Цѣна 5 лева

Добруджанци, побързайте да си наба-витетия двѣ настолни книги за родината.

Софийски вѣстници. Отъ днесъ продажбата на софийскитѣ вѣстници и списания въ Вабадагъ ще става само въ книжарницата на фонда „Добруджа“ до военната печатница.

Директоръ Драгомиръ Пачовъ.